

Sygn. akt IV KZ 4/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 marca 2022 r.,

zażalenia skazanej na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt VII Ka (...)

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt VII Ka (...), wobec bezskutecznego upływu określonego terminu do uzupełnienia braku formalnego kasacji – sporządzenia i podpisania jej przez obrońcę będącego adwokatem bądź radcą prawnym.

Powyższe zarządzenie zaskarżone zostało zażaleniem skazanej. Z treści złożonego środka odwoławczego wynika, że skarżąca, wnosząc o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, powołuje się na wydanie go przez osobę nieuprawnioną, a także kwestionuje możliwość odmowy przyjęcia kasacji z tego

powodu, że została ona sporządzona osobiście przez stronę, bez zachowania tzw. przymusu adwokackiego.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, gdyż zaskarżone zarządzenie jest trafne i nie jest dotknięte wskazywanymi przez skarżącą uchybieniami.

Odnosząc się do kwestii wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. zaznaczyć trzeba, że w ramach kontroli odwoławczej wywołanej zażaleniem wniesionym na wskazane wyżej zarządzenie Sąd Najwyższy nie jest władny badać prawidłowości zarządzeń i postanowień wydanych w innych incydentalnych kwestiach. Zauważyć zresztą trzeba, że miałyby to dotyczyć także kwestii, która już była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego – postanowienie z dnia 10 listopada 2021, VI KZ 40/21.

Przechodząc do meritum, stwierdzić trzeba, że zaskarżone zarządzenie nie zostało wydane przez osobę nieuprawnioną w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. Zgodnie z treścią art. 93 § 2 k.p.k. uprawnienie do wydawania zarządzeń posiadają odpowiednio: prezes sądu, przewodniczący wydziału, przewodniczący składu orzekającego, upoważniony sędzia. Podmioty te mogą się nawzajem zastępować w wykonywaniu kompetencji polegającej na wydawaniu zarządzeń w określonych kwestiach. W tym zakresie upoważnienie dla sędziego może mieć charakter jednostkowy i konkretny - do wydania zarządzenia w określonej kwestii w danej sprawie, ale może też mieć charakter ogólny i wynikać z funkcjonującego w danym wydziale sądu podziału czynności. W oparciu o dane zawarte w aktach niniejszej sprawy tak też należy postrzegać upoważnienie sędziego, który wydał zaskarżone zarządzenie, stanowiące dalszy tok czynności związanych z wydaniem zarządzenia z dnia 13 lipca 2021 r., wzywającego do uzupełnienia braku formalnego kasacji. Jak wynika z zarządzenia z dnia 13 lipca 2021 r. (k. 617) kasacja skazanej – jako sprawa podlegająca rejestracji w wykazie WKK, obejmującym zarządzenia wydawane w postępowaniu kasacyjnym aż do momentu przekazania akt sprawy z

kasacją do Sądu Najwyższego oraz zwrotu akt z tego Sądu, została przydzielona według wpływu kolejnemu sędziemu z listy sędziów.

Ze względu na podnoszoną w zażaleniu kwestię stosowania systemu losowego przydziału spraw dodać trzeba, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż zaniechania w sferze realizacji reguł losowego przydziału spraw nie stanowią uchybienia o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Mogą być oceniane z punktu widzenia wystąpienia przesłanki określonej w art. 438 pkt 2 k.p.k. Skuteczność zarzutu podnoszącego takie uchybienie wymagałaby wykazania jego wpływu na teść skarżonego zarządzenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2019 r., V KK 296/19).

Wbrew stanowisku prezentowanemu w zażaleniu treść przepisu art. 526 § 2 k.p.k., odczytywanego z uwzględnieniem całości unormowań kodeksowych, nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że nie podlega przyjęciu kasacja, która nie została sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego, o ile nie pochodzi od podmiotów wymienionych w tym przepisie. W tej kwestii stanowisko orzecznictwa i nauki prawa jest jednolite.

Mając powyższe na uwadze rozstrzygnięto jak w części dyspozytywnej postanowienia.